11. 13. 15.

Thomæ Hobbesii

MALMESBURIENSIS

VITA.

AUTHORE SEIPSO.

LONDINI,
Typis, Anno Dom. CIↃ IↃC LXXIX.

THOMÆ HOBBESII
MALMESBURIENSIS
VITA.

NAtus erat noſter Servator Homo-Deus annos
Mille & quingentos, octo quoq; undecies.
Stabat & Hiſpanis in portubus inclyta Claſſis
Hoſtilis, noſtro mox peritura mari:
Primo Vere, dies & quintus inibat Aprilis,
Illo vermiculus tempore naſcor ego,
In *Malmesburiâ*; Baptiſma à Patre Miniſtro
Accepi, & nomen mî dedit ille ſuum.
Oppidulum parvum eſt, habuit ſed multa relatu
Digna, ſed imprimis Cœnobium celebre,
Et Caſtrum (meliùs niſi ſint duo Caſtra vocanda)
Colle ſita, & bino flumine cincta ferè.
Concilium Regni binis Burgenſibus auget;
Nunc quoque priſcus honor permanet ille loci.
Hic & *Athelſtani* conduntur nobilis oſſa,
Atque ſuper tumulum ſaxeus ipſe jacet.
Præmia virtutis populo dedit ille propinquos,
Sanguine *Danorum* quos madefecit agros:
Huc & ab *Aldelmo* deducta eſt Muſa Latina;
Hic habuit primam lingua Latina Scholam.

Non eſt ut Patriæ pudeat, ſed tempus iniquum
Conqueror, & mecum tot mihi nata mala. —
Fama ferebat enim ſparſitque per oppida noſtra
Extremum genti claſſe venire diem.
Atq; metum tantum concepit tunc mea mater,
Ut paretet geminos, méque metúmque ſimul.
Hinc eſt, ut credo, patrios quod abominor hoſtes,
Sed paci, Muſis temperor & ſociis. —
Diſco loqui quatuor, totidem legere, & numerare,
Non bene præterea fingere literulas.
Sex annis ad verba ſteti *Græcæ* atque *Latinæ*,
Et decimo quarto mittor ad *Oxonium*.
Huc *Magdalenæ* veniens admittor in Aulam,
Inque imâ *Logicæ* claſſe locatus eram.
Et Prælectori cum primis ſedulus adſum;
Is licet imberbis cum gravitate legit,
Barbara, *Celarent*, *Darii*, *Ferio*, *Baralypton*,
Hos (dicebat) habet prima Figura Modos.
Cæſare, *Cameſtres*, *Feſtino*, *Baroco*, *Darapti*,
Hæc etiam totidem ſtat variata Modis.
Felapton, *Diſamis*, *Datici*, *Bocardo*, *Feriſon*,
Sunt rurſus totidem legitimíque Modi.
Quos tardè diſco, diſco tamen, abjicióque
Admittórque meo quæque probare modo.
Admoveor *Phyſicæ*, conflatáque cuncta Magiſter
Materia & Forma, ut partibus eſſe docet;
Réſque procul poſitos volitando per aera, Formas —
Reddi viſibiles, audibiléſque facit. —

Multos

Multos Effectus tribuit *Syn* & *Antipathiæ*,
Et ſupra captum talia multa meum.
Ergo ad amœna magis me verto, libróſque revolvo
Quos prius edoctus, non bene doctus eram.
Paſcebámque animum chartis imitantibus Orbem,
Telluris faciem, & Sydera picta videns
Gaudebam Soli comes ire, & cernere cunctis
Terricolis juſtos quâ facit arte dies.
Quoque *Dracus* filo *Neptunum Candiſiúſque*
Cinxerunt medium, quæque adiere loca;
Atque hominum exiguos, ſi poſſem, cernere nidos,
Et picta ignotis Monſtra videre locis.
Sunt ſua *Geographis* etiam pleromata Doctum.
Commendat vacuus nullus in orbe locus.
Tempore ſed juſto cum Baccalaureus Artis
Eſſem (namque hic eſt primus in Arte gradus)
Oxonium linquo, ſervitum me fero in amplam
Gentis *Candiſiæ* conſpicuámque domum;
Rectoriſque Aulæ commendat Epiſtola noſtræ,
Accipior, placitâ conditione ſteti:
Atque adoleſcenti mox applicor ipſe adoleſcens,
Nam patris imperio ſubditus ille fuit.
Huic ego ſervivi bis denos jugiter annos;
Non Dominus tantùm, verùm & Amicus erat.
Pars erat illa meæ multò dulciſſima vitæ,
Et nunc ſæpè mihi ſomnia grata facit.
Ille per hos annos mihi præbuit otia, libros
Omnimodos ſtudiis ſuppeditátque meis.

Vertor

Vertor & ad noſtras, ad *Græcas*, atque *Latinas*
Hiſtorias; etiam Carmina ſæpè lego.
Flaccus, *Virgilius*, fuit & mihi notus *Homerus*,
Euripides, *Sophocles*, *Plautus*, *Ariſtophanes*,
Plures, & multi Scriptores Hiſtoriarum;
Sed mihi præ reliquis *Thucydides* placuit.
Is Democratiam docuit me quam ſit inepta,
Et quantum Cœtu plus ſapit unus Homo.
Hunc ego Scriptorem feci ut loqueretur ad *Anglos*,
Conſultaturi Rhetoras ut fugerent.
Urbes externas eadem per tempora vidi
Germanas, *Francas*, *Auſoniáſque* adii.
Huic ego ſervieram dulci Domino atque benigno
Annos bis denos, *Devoniæ* Comiti.
Mox illum morbo luctantem vita reliquit,
Extremâ melior ſed reditura die.
Antè tamen fecit, mihi ne ſervire neceſſe
Eſſet, qui modicè vivere ſuetus eram.
Deinde domo placitâ nimium neglectus abivi,
Pariſiíſque moror Menſibus octodecem.
Inde mei Domini revocor Præceptor ut eſſem
Nato, *Devoniæ* tunc Comes ille fuit.
Hunc *Romanarum* ſenſus cognoſcere vocum,
Jungere quoque decet verba *Latina* modo.
Fallere quâque ſolent indoctos Rhetores arte;
Quid facit Orator, quídque Poeta facit;
Et demonſtrandi docui Præcepta; Globíque
Terreſtris faciem multiplicéſque gyros.

Litibus

Litibus & finem : faciunt quas *plus*, *minus*, & *par* ;
Quâ poſſet juſtâ ponere lege dedi.
Hæc illum docui per ſeptem ſedulus annos ;
Ille celer didicit, rettinuitque memor.
Nec tamen hoc tempus libris conſumpſimus omne,
Ni Mundum Libri dixeris eſſe loco.
Italiæ multas, *Gallorum* & vidimus Urbes ;
Seceſſus dulces vidimus *Allobrogum*.
Aſt ego perpetuò naturam cogito rerum,
Seu rate, ſeu curru, ſive ferebar equo.
Et mihi viſa quidem eſt toto res unica Mundo
Vera. Licet multis falſificata modis.
Unica vera quidem, ſed quæ ſit baſis earum
Rerum quas falsò dicimus eſſe aliquid ;
Qualia ſomnus habet fugitiva, & qualia vitris,
Arbitrio poſſum multiplicare meo.
Phantaſiæ, noſtri ſoboles cerebri, nihil extra,
Partibus internis nil niſi motus ineſt.
Hinc eſt quod *Phyſicam* quiſquis vult diſcere, Motus
Quid poſſet debet perdidiciſſe prius.
Ipſéque Materiam, & varios conſidero Motus. —
Sic tempus vacuum fallo per *Italiam*.
Scribo nihil, facio adverſaria nulla-magiſtra
Quæ docuit præſens, nam mihi ſemper erat.
Linquimus *Italiam*, rurſúſque redimus ad alta
Mœnia *Lutetiæ*, tectáque magnifica.
Hîc ego *Merſennum* novi, communico & illi
De rerum Motu quæ meditatus eram.

Is probat, & multis commendat; tempore ab illo
Inter Philoſophos & numerabar ego.
In Patriam rurſus poſt Menſes octo reverſus,
De connectendis cogito quæ ſcieram:
Primorum ut poſſent ſplendeſcere luce ſecunda;
Atque catenato robore ſtare diu.
Motibus à variis feror ad rerum variarum
Diſſimiles Species, Materiæque dolos;
Motúſque internos hominum, cordíſque latebras:
Denique ad Imperii Juſtitiæque bona.
His ego me merſi ſtudiis. Nam Philoſophandi
Corpus, Homo, Civis continet omne genus.
Tres ſuper his rebus ſtatuo conſcribere Libros;
Materiémque mihi congero quoque die.
Naſcitur interea ſcelus execrabile Belli,
Et veniunt Studiis tempora iniqua meis.
Sexcenteſimus & jam quadrageſimus annus
Poſt Milleſimum erat Virginis à puero,
Cùm Patriam invaſit Morbus mirabilis, unde
Innumeri docti poſt periêre Viri.
Quo quicunq; fuit tactus, divina putabat
Atq; humana uni cognita jura tibi.
Jámque in præcinctu Bellum ſtetit. Horreo ſpectans,
Méq; ad dilectam confero *Lutetiam*.
Póſtque duos annos edo *De Cive* libellum,
Qui placuit Doctis, & novus omnis erat;
Verſus & in varias Linguas cum laude legebar,
Gentibus & latè nomine notus eram.

Laudabat

Laudabat mediis in Erynnibus *Anglia*, & illi
Quorum conſiliis cognitus hoſtis eram.
Sed quod conſiliis præſentibus utile non eſt;
Quantumvis juſtum, quis putat eſſe bonum?
Inde annis quatuor Libri *De Corpore* formam
Qua ſit ſcribendus, nocte diéque puto.
Comparo corporeas moles, & cogito rerum
Viſarum formas quid variare poteſt.
Quæro quibus poſſim rationis Protea vinclis
Stringere, faſſurum quâ tegit arte dolos.
Hoc fuit in minimis *Merſennus* tempore Frater, —
Sed doctus, ſapiens, egregiéque bonus. —
Cujus Cella Scholis erat omnibus anteferenda
Quotquot circuitûs totius orbis habet. —
Illi portabat, ſi dignum fortè Poriſma
Reppererat quiſquam, principiúmve novum.
Perſpicuo & proprio ſermone carente Figuris
Rhetoricis, Gnomis, Ambitione, Dolo.
Ille dedit doctis qui vellent, rurſus ut illud
Vel ſtatim poſſent, vel trutinare domi.
Edit & ex multis inventis optima quæque —
Signans Authoris nomine quidque ſui.
Circa *Merſennum* convertebatur ut Axem
Unumquodq; Artis ſidus in orbe ſuo.
Sævierat Bellum quatuor Civile per annos,
Anglos, *Hibernos* triverat atque *Scotos*.
Perfidáque in caſtris manſit Fortuna ſceleſtis:
Diffugêre viâ quâ potuêre probi.

Ipſe Hæres Regni *Carolus* comitante catervâ
Armis clarorum & Nobilitate Virûm
Lutetiam venit, expectans dum tempora iniqua
Tranſirent, populi deſinerétque furor.
Tunc ego decrêram *de Corpore* ſcribere Librum,
Cujus materies tota parata fuit.
Sed cogor differre; pati tot tantáque fœda
Apponi juſſis crimina nolo Dei.
Divinas ſtatuo quam primùm abſolvere Leges;
Idque ago paulatim ſollicitúſque diu.
Námque *Mathematicæ* ſtudiis dum Principi adeſſem,
Non potui ſtudiis ſemper adeſſe meis.
Dein per ſex menſes morbo decumbo, propinquæ
Accinctus Morti; nec fugio, illa fugit.
Perfeci tamen, & patrio ſermone; ut ab *Anglis*
Poſſet permultis utilitérque legi.
*Londinó*que typis Liber evolat in Regiones
Vicinas, notus nomine *Leviathan*.
Militat ille Liber nunc Regibus omnibus, & qui
Nomine ſub quovis regia Jura tenent.
Interea Regem vendit *Scotus*, & necat *Anglus*;
Jus Regni *Carolus* jamque ſecundus habet,
Lutetiæ reſidens. Vim Regni turba rebellis
Occupat, & populum jam ſine Lege regit,
Et nomen (quamvis pauci) ſibi Parliamenti
Sumens, ſe ſatiat ſanguine Nobilium;
Dejiciunt Mitras, nec firmant Presbyteratum,
Clerica nil illic profuit ambitiò.

Lute-

Lutetiam (ad Regem) multus venit indè Scholaris
Expulſus patria, triſtis, egenus, onus.
Huc fuit uſque meis ſtudiis pax, multiplicati –
Dum facerent annos octo per octo meos
Sed meus ille Liber, ſimulátque Scholaribus illis
Lectus erat, *Jani* diſſiluere fores.
Nam Regi accuſor tamquam ſi facta probarem
Impia *Crummelli*, Jus ſceleríque darem.
Creditur. Adverſis in partibus eſſe videbar;
Perpetuo Jubeor Regis abeſſe domo.
Tunc venit in mentem mihi *Doriſlaus*, & *Aſcham*;
Tanquam proſcripto terror ubique aderat.
Nec de Rege queri licuit. Nam tunc adoleſcens
Credidit ille quibus reddidit ante Pater. –
In Patriam redeo tutelæ non bene certus,
Sed nullo potui tutior eſſe loco,
Frigus erat, nix alta, ſenex ego, ventus acerbus,
Magnus, equus ſternax & ſalebroſa via. –
Londinum veniens, ne clam veniſſe viderer,
Concilio Statûs conciliandus eram.
Quo facto, ſtatim ſummâ cum pace recedo,
Et ſic me ſtudiis applico, ut ante, meis
Soli regnabat tunc nomine Parliamentum; –
Præſul erat nullus, Presbyteráſque nihil.
Omnia miles erat; committier omnia, & uni
Poſcebat tacitè *Crommel* is unus erat.
Regia conanti calamo defendere Jura,
Quis vitio vertat Regia Jura petens?

Scribere cuique fuit libertas quod ſibi viſum
Eſſet, Contento vivere more loci.
Libertate data librum de Corpore ſcribo,
Perpetui belli qui mihi Cauſa fuit.
Leviathan Clerùm totum mihi fecerat hoſtem ;
Hoſtis Theiologûm nidus uterque fuit.
Nam dum *Papalis* Regni contrecto tumorem
Hos (licet abſciſſos) lædere viſus eram.
Contra *Leviathan*, primo convicia ſcribunt,
Et cauſa ut tanto plus legeretur erant.
Firmiùs inde ſtetit, ſpero ſtabitque per omne
Ævum, defenſus viribus ipſe ſuis.
Juſtitiæ menſura erit, ambitionis Elenchus,
Regum arx, pax populo, ſi doceatur, erit
Poſtque duos annos, paulò minus, edo Libellum,
Quo ſeſe poſſit noſcere quiſque legens ;
Quo quid ſint (doceo) ſenſûs Phantaſmata, mores,
Nec ſanos patior Spectra timere viros.
Publico deinde meum Librum *de Corpore*, cujus
Materies fermè eſt tota *Geometrica*.
Venit & in lucem (magna plaudente caterva
Algebriſtarum) *Walliſii* Algebrica,
Illa *Geometriæ* peſtis quæ ceperat ante
Annos plus centum ; nunc & ubique furit.
Ars tuerat numeros quæſitos inveniendi,
Quam docuit *Gheber*, & *Diophantus* habet.
Deinde per hanc artem ſolam Problemata ſolvi
Poſſe Geometriæ cuncta *Vieta* docet.

Addi-

Addidit *Oxoniæ* Prælector *Savilianus*
Wallisiis multo nobile dogma magis
Nempe infinitæ molis finem esse, & habêre
Finitum partes & sine fine datas
Quæ duo fecêrunt insanos dogmata quotquot
Festinaverunt esse Geometrici.
Hæc mihi causa satis scribendi est justa libelli
(Annos tunc natus septuaginta duos) —
In quo, Dialogis ego sex non molliter istos –
Tango Geometras, ut meruêre, novos;
Sed nil profeci, magnis Authoribus error
Fultus erat, cessit sic medicina malo.
Tunc quoque scribo duos patrio sermone libellos
Contra *Bramhallum.* Quæstio sola fuit;
Cujus ad arbitrium *VOLUMUS*, Nostrúmne Deíne;
Ille Scholam sequitur, sensibus utor ego. –
Sex quoq; post paulò scripsi Problemata, Librum
Exiguum, at puræ fonticulum Physicæ.
Nam doceo Natura locis quâ dejecit arte
Sublimes lapides, res aliásque graves;
Quâ situlâ Sol haurit aquas; qua frigora Ventus
Efficit; & ventos quâ ratione leves; —
Quo pendent steriles volitántque per æthera nubes —
Quo fulcro gravidæ destituente ruunt;
Et quo consistunt durorum glutine partes,
Duráque quæ rursus mollia causa facit;
Unde tragor cœlo; qua Nix Glaciésque fit arte;
Ex cursúsque altis emicet ignis aquis;

Quid

Quid res exiguas conjungit in aere ſparſas ;
Et Calidum *Phœbus* quâ ratione facit ;
*Herculeúſ*que lapis ferrum quibus attrahit uncis,
Obſervátque ſuæ matris utrumque Polum ;
Cur Mare non æquis ad littora volvitur undis
Anno, Menſe, Die quoque bĭs auctus aquis ;
Et quare vento duce, Navis it obvia vento,
Hæc habet & monſtrat parvulus ille Liber.
Et valitura puto cum tempore ; quando quidem nunc
Inter tot *Momos* irreprehenſa manent.
Aeris & parvo naturam ſcribo libello
Adverſus quandam Machinam inanificam.
Tunc *Phyſicam* linquens ad amata *Mathemata* vertor
Námque meo tandem ceſſerat hoſtis agro.
Tantum non lapidem potuiſſem vera docere,
Clamoſas ſperet nemo docere Scholas.
At *De Principiis* alium tamen edo libellum,
Fecíque ut poſſet clariùs eſſe nihil.
In quo naturam * *Rationis* ita explico ut illam
Nemo non claram diceret atque probam.
Hâc mihi parte fuit, victoria cognita cunctis ;
Diſſimulant aliis vulnera magna locis,
Deficiunt animis, ſed deficientibus inſto
Culminaque inſcendo ſumma Geometriæ.
Namque parem Cyclum Quadrato publico ; necnon
Jactarum Pythii monſtro poriſma Dei,
Demonſtrata prius, ſed non ratiónibus iiſdem,
Sperabam Methodo vincere poſſe nova.

* *Proportionis.*

Sed

Sed nil profeci, denſis umbonibus obſtant
Cedere quos puduit, ſemi-Mathematici.
Ergo meum ſtatuo non ultra perdere opellam,
Indocile expectans diſcere poſſe pecus.
Deinde librum ſcribo quem nomine dico *Roſetum*,
Præcipuo denſum flore Geometriæ.
Walliſius contra pugnat; victuſque videbar
Algebriſtarum Theiologûmque Scholis.
Et ſimul eductus caſtrus exercitus omnis —
Pugnæ ſecurus *VValliſiamus* ovat,
Quem cum vidiſſem ſalebroſo inſiſtere campo,
Stabat ubi radix denſa, moleſta tenax
Pugna placet, vertor, Numerum licet Infinitûm
Temporis in puncto diſlipo, ſterno, fugo.
Bella mea audiſti. Quid vis tibi dicier ultra?
An quam dives, id eſt, quam ſapiens fuerim?
Nil refert quot agros habui quot millia nummum, —
Si percontator fortè rogabit & hoc,
Exiguus mihi fundus erat propriúſque relictus
Quem fratri dono, ductus amore, dedi.
Parva ſuperficies, ſed millia multa ferebat
Granorum tritici, nam bona terra fuit.
Longa ſatit votis Regum; & niſi tota deorſum
Tendiſſet, Rex nunc Magnus haberer ego. —
Ut primum belli ſenſi Civilis odorem,
Et populum ventos vidi agitaſſe levem;
Quæro locum ſtudiis & vitæ commodiorem,
Transfero *Pariſiis* me reculámque meam —

Quin-

Quingentæ mihi erat numerata pecunia libræ,
Cum fugiens patriæ littora linquo meæ
His aliæ paulo poſt acceſſêre ducentæ,
Atque una magnus perpetuúſque dolor. –
(Godolphinie jaces, puræ rationis amator,
Juſtitiæ & Pacis miles amande vale.) –
Venit & è Patriâ mihi penſio certa quotannis
Hæc mihi librarum bis quadraginta fuit. –
Deinde redux mihi Rex conceſſit habêre quotannis
Centum alias libras ipſius ex loculis,
Dulce mihi donum. Conoicia ſperno aliorum –
Quando teſte Ipſo Judicor eſſe probus,
His ego contentus vivo, nec præfero plura.
Quis vellet ſanus re minor eſſe ſua.
Rem, ſi quando lubet, per veſtros ſupputo ſonſos, –
Ut fiat major: ſi neque ſic ſatis eſt,
Per *Mavaradiſios* numero, videórque beatus.
Cræſos & *Craſſos* vincere divitiis
Ipſe meos noſti, *Verduſi* Candide, mores,
Et tecum cuncti qui mea ſcripta legunt.
Nam mea vita meis non eſt incongrua ſcriptis.
Juſtitiam doceo Juſtitiámque colo.
Improbus eſſe poteſt nemo qui non ſit avarus,
Nec pulchrum quiſquam fecit avarus opus.
Octoginta annos complevi jam quatuórque, –
Et prope ſtans dictat mors mihi, Ne metue. –

FINIS.

90225